

INTERVIU

1. Cum ați ajuns să lucrați în industria de pielărie?

În copilărie, uneori veneam la tăbăcăria tatălui meu care nu era departe de casa noastră. Mă atragea acest univers în mișcare, ce se transforma după fiecare acțiune asupra pieilor. De la o piele cu aspect și miros urât, descopeream la sfârșitul operațiunilor ceva colorat, lucios, cu un miros aparte. Era foarte curios ce transformări se întâmplau. Niciodată nu mă plictiseam și găseam ceva de joacă, apoi imitam, ca în tăbăcărie. Erau zile când stăteam doar acolo și doar foamea mă aducea acasă. Crescând, nu m-am depărtat de tăbăcărie, ci chiar m-am apropiat și mai mult de aceasta. Așa, peste ani, la terminarea școlii, am ajuns să lucrez în ea, fiind locul unde îmi place și mă împlinește ca preocupare și muncă.

2. Care este ocupația pe care o desfășurați în industria de pielărie?

Tot ceea ce ține de operațiile de procesare și finisare. Mă ocup și de achiziția de materii prime, provenind de la diverse specii de animale. Totodată, îmi însoțesc tatăl, care este patronul firmei, în diverse călătorii și discuții de afaceri.

3. Ce calificare sau pregătire ați urmat pentru a vă angaja în tăbăcărie?

Toate le-am dobândit la locul de muncă, unde am avut ca profesori pe tata și vărul meu. Mi s-a spus totul, cu sinceritate, excluzându-se orice greșală în activitatea mea, care ar fi produs pagube sau mi-ar fi afectat sănătatea ori integritatea fizică.

4. Ce apreciați cel mai mult în profesia dumneavoastră?

Îmi place ce fac. Este afacerea familiei mele. Sunt de mare ajutor familiei. Am un model de acțiune și competență profesională: omul care mi-a dăruit viața. Această activitate îmi furnizează o provocare profesională permanentă, îmi oferă mijloace financiare pentru un trai decent și pentru hobby-ul meu: motoarele.

ROBERT KALIT

